

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social	اجتماعی
--------	---------

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

نواب

۲۳ اپریل ۲۰۱۳

چرا فرزند زحمتکشان بی سواد باقی می ماند

اما فرزند ثروتمندان به تحصیلات عالی دست می یابند؟

زحمتکشان با تمام تلاشی که دارند، نمی توانند مصارف زندگی شان را توسط مزد ناچیزی که دارند، تأمین نمایند. به همین خاطر ناگزیر اطفال و نوجوانان شان را که هنوز چند سالی از زندگی شان نگذشته، به کار سوق می دهند و از درس و تحصیل آنها را دور می سازند.

اکثریت فرزندان طبقات زحمتکش همواره به خاطر به دست آوردن لقمه ای نان و کمک به اعضای خانواده مخصوصاً پدر، از بام تا شام مصروف کار اند و با کار های شاقه ای چون موتر شوئی، مستری گری، آهنگری، اسپندی گری، شاگردی در هوتل ها، جمع آوری زباله ها، گدائی و غیره مصروف بوده گاهی هم به فکر رفتن به مکتب و آموزش نیستند. عده ای از آنها تلاش می کنند تا در پهلوی کار، به فکر درس هم باشند و با زحمت زیاد مصارف کتاب، کتابچه، قلم، پنسل و سایر مصارف مکتب را با دستان ضعیف و ترکیده شان پیدا می نمایند.

در چنین وضعیتی منطقاً تفاوت زیادی بین آموزش و سطح آگاهی فرزندان زحمتکش و ثروتمند به وجود می آید. اول نمره ها و کسانی که دارای کسب درجات بالاتر در صنوف شان می باشند باید فرزند ثروتمندان باشند و فرزند زحمتکشان که به علت نبود فرصت کافی، انرژی لازم، امکانات آموزش در کورسها، نبود فضای مناسب زندگانی و فشار های مضاعف دیگر نمی توانند به امکانات خوب درسی دست یابند، بی سواد بار می آیند. به خصوص که فرزند ثروتمندان می توانند در مکاتب و مؤسسات تحصیلات عالی خصوصی و با امکانات خوبی که دارند، درس بخوانند و اما فرزند زحمتکشان از این امتیازات محروم می باشند.

در چنین وضعیتی است که اکثریت جامعه به طرف فقر، بی سواد و محرومیت سوق داده می شوند و یک اقلیت محدود با امکانات بالائی که دارند می توانند خوبتر درس بخوانند، تحصیلات عالی داشته باشند، تفریح نمایند و از وضعیت خوب صحی برخوردار باشند.

تا زمانی که تفاوت های زندگی به همین شکل ادامه داشته و بیشتر از ۹۵ درصد مردم در زندگانی طاقت فرسا و جهنمی رنج بکشند و به همین ترتیب کمتر از ۵ درصد افراد جامعه از تمامی نعمات زندگانی برخوردار بوده و صاحب همه چیز باشند؛ در همچو یک جامعه ای نمی توان انتظار تأمین عدالت، رفاه و خوشبختی را داشت.